

Svätá omša v Sečovciach (gr. kat. farnosť) dňa 05. 07. 2017
o 10:00 hod.

Slávnosť sv. Cyrila a Metoda

Milí oltárni bratia, milí bratia a sestry !

Máme sviatok našich slávnych vierozvestov sv. Cyrila a sv. Metoda. V zmysle dnešného evanjelia oni sú pre nás tým skutočným svetlom. Cez nich nám Boh dal svetlo pravej apoštolskej viery. Čo sme týmto darom získali? Vo svetle viery sme nadobudli schopnosť spoznať ten najväčší poklad – pravého Boha. Vierou sme schopní na všetko pozerat' očami Ježiša Krista a všetko hodnotiť jeho logikou a správne rozlišovať medzi dobrom a zlom. Pomocou viery môžeme dať všetkým našim skutkom nevysloviteľnú vnútornú hodnotu.

Pouvažujme nad tým, čo je to tá vnútorná hodnota, ktorú môžeme vnímať iba vierou. Ide o čosi, čo je Božie a čo nás posväcuje.

Všimnime si život apoštolov. Počas Kristovho verejného účinkovania prežili s Pánom Ježišom dosť dlhú dobu na to, aby ho spoznali. Možno aj boli presvedčení, že ho už dokonale poznajú. Spoznali jeho múdrosť, dôvtipnosť, jeho dobroprajnosť, ochotu pomôcť i odvahu postaviť sa proti nepravosti. Jedného dňa troch z nich vyviedol na vysoký vrch a tam sa pred nimi

premenil. Tvár mu zažiarila ako slnko. Zrazu na Pánu Ježišovi objavujú to, čo doteraz neboli schopní objaviť. Tam zistili, že Pán Ježiš má nielen tie vonkajšie kvality, ktoré vnímali svojimi zmyslami, ale že on má božskú nádheru svojho vnútra. Tú prirodzenými schopnosťami odhaliť nedokázali, tú vnútornú nádheru im musel zvláštnym spôsobom zjaviť.

V dnešnej dobe už mnohé činnosti namiesto človeka konajú roboty, či automaty. Keď si kúpime šálku kávy v automate, vložíme tam jedno euro a vezmeme si kávu. Keď tú istú šálku kávy kúpime v bufete, kde nás obsluži čašník, nestačí dať za kávu jedno euro. Čašníčkovi sa treba ešte poďakovať. Automat vykonal len prácu, za ktorú dostal euro. Čašník do tej služby vložil aj kus svojho srdca, svoju lásku. Tá láska sa zaplatiť nedá, za tú musíme poďakovať. Už tú vidíme, že ľudské skutky majú nielen vonkajšiu hodnotu práce, ale aj vnútornú hodnotu lásky.

Tá vnútorná hodnota lásky môže byť väčšia aj menšia. Ak záchranár ohrozí vlastný život pri zachraňovaní topiaceho sa dieťaťa, je to oveľa väčšie hrdinstvo, ako keď ho ohrozí pri zachraňovaní topiaceho sa psíka. Ak niečo robíme z lásky k prírode, vytvárame dobrý vzťah s prírodou, ak to robíme s lásky k ľuďom, vytvárame dobrý vzťah s bratmi a sestrami, ak to robíme z lásky k Bohu, teda na slávu Božiu, vytvárame dobrý vzťah s Bohom.

Vnútoraná hodnota našich skutkov je podľa toho s akou láskou ich konáme. Najvyššiu vnútornú hodnotu majú naše skutky vtedy, ak ich robíme z lásky k Bohu. Láskou k Bohu môžeme posvätiť každý dobrý skutok. Ak s láskou pristupujeme k prírode, lebo veríme, že je Božím dielom a Božím darom pre nás, je v tom aj láska k Bohu. Ak s láskou pristupujeme k ľuďom, lebo veríme, že sú Božími synmi a dcérami, ide nielen o lásku k ľuďom aj o lásku k Bohu. Ak všetko robíme na slávu Božiu, lebo ho milujeme, vtedy naše skutky majú takú vnútornú krásu, akú zažili apoštoli keď videli Pána Ježiša na hore premenenia. Takto posvätiť a zhodnotiť naše skutky sa dá len pomocou viery.

Čím sa líši veriaci od neveriaceho? Ak obaja robia rovnaké dobro, sú rovnako užitoční bratom a sestram, ale veriaci to dobro robí aj s tým úmyslom, aby oslávil Boha. Dať svojim skutkom tento úmysel, nevyžaduje žiadnu námahu, ale je nutná viera. A kto robí dobro nielen pre svoj úžitok a úžitok bratov a sestier, ale aj na slávu Božiu, svoje skutky posväcuje, dáva im neopísateľnú nadprirodzenú hodnotu. Toto mol' a hrdza nezničia, to je poklad, ktorý s nami pôjde aj do večnosti. Tento poklad nám zabezpečí nebo. Každé ráno, keď vstaneme, mali by sme si vzbudiť úmysel, čokoľvek dnes budem robiť, chcem robiť z lásky k Bohu a bratom. Chcem, aby to bolo nielen na úžitok bratov a sestier, ale aj na slávu Božiu. Za

prácu dostanem mzdu a za lásku k Bohu s akou to konám, mi Boh daruje nebo. Opravdivou vierou v Boha posväcujeme celý náš život a konáme Božie skutky. Ako hovorí Pán Ježiš: „Boží skutok je veriť v toho, ktorého on poslal.“ (Jn 6, 29).

Svet apoštolskú vieru, teda tú vieru, ktorú nám priniesli sv. Cyril a Metod veľmi razantne odmieta a hneď od prvopočiatku bojuje proti nej. Dosvedčujú nám to aj Skutky apoštolov, kde čítame: „V tom čase kráľ Herodes položil ruky na niektorých príslušníkov Cirkvi a mučil ich. Jánovho brata Jakuba zabil mečom. A keď videl, že sa to Židom páči, rozkázal chytiť aj Petra. Boli práve dni Nekvasených chlebov. Keď sa ho zmocnil, uvrhol ho do väzenia a dal ho strážiť štyrom strážam po štyroch vojakoch.“ (Sk 12, 1-4). Teda už za apoštolských čias, nositelia viery v Krista boli prenasledovaní.

Všimnime si niektoré zákonitosti pri prvom prenasledovaní apoštolov. Bol to Herodes, ktorý začal prenasledovanie. Aj keď bol vládcom, nerobil to celkom smelo. Prejavil istú opatrnosť. Zajal len niektorých a mučil ich, apoštola Jakuba usmrtil mečom a všimol si reakciu okolia. Keď videl, že sa to Židom páči, uvrhol do žalára aj Petra, tak nám to opisujú Skutky apoštolov. Plnú odvahu na prenasledovanie nabral až vtedy, keď mal podporu. Keby tú podporu nemal, s prenasledovaním by nepokračoval. Zistil, že sa to ľuďom páči. V jeho blízkosti istotne boli takí, čo si jeho počínanie pochvalovali a takí, ktorí

nereagovali, teda nijak nenamietali. Od jedných i od druhých cítil, že má podporu. Od tých, čo si to pochvaľovali, mal výslovnú podporu. Od tých, ktorí nereagovali, teda nenamietali, čo pred ich očami stvára, mal mlkvu podporu. To ich mlčanie ho posmeľovalo a mohli by sme ho nazvať ľahostajnosť.

Ľahostajnosť je zvláštny fenomén v spoločenskom živote. Je to ako narkóza spoločnosti. Sú to ľudia bez života, takmer ako živé mŕtvoly. Na budovanie spoločného dobra ich nenadchneš, ak voláš o pomoc, ich sa to netýka, v prípade riešenia konfliktu odmietnu svedčiť o tom, čo na vlastné oči videli. Aj napriek ľahostajnosti, ich vplyv je značný, lebo sú súčasťou spoločnosti a výrazne menia dôležité štatistiky, ktoré určujú charakter spoločnosti. Vyzerá to tak, že v dnešnej dobe sa ľahostajnosť začala považovať za čnosť, ktorú svet nazýva politická korektnosť. Podľa nej človek má povinnosť voči niektorým neduhom byť zámerne ľahostajný. Ide už o pestovanú ľahostajnosť. Pre zbojníkov sú ľahostajní ľudia vítaní, lebo pred ich očami si môžu robiť, čo chcú. Za bieleho dňa, na očiach ľudí sa už v dnešnej dobe pácha veľa zločinov. Zločinci sa totiž spoliehajú na ľahostajnosť dnešného človeka.

V dejinách bolo veľa prenasledovaných i umučených ľudí kresťanov i nekresťanov. Hlavnú vinu majú na tom aktívni prenasledovatelia. Ale keby oni nemohli počítať s ľahostajnosťou množstva ďalších, tieto prenasledovania by nenadobudli také

obludné rozmery. Citovaný úryvok zo Skutkov apoštolov nám to jasne naznačuje. Herodes bol opatrný a nebol by si toto dovolil. Ale keď videl, že sa to ľuďom páči, mal veľkú smelosť. Ako je to možné, že v kresťanskej Európe sú v niektorých krajinách donucovaní lekári zabíjať nenarodené deti, či starých ľudí a štátni úradníci sú nútení sobášiť dvoch mužov, či dve ženy? Ak odmietnu, majú problém. To už začína nové prenasledovanie veriacich. Prečo? Pre doterajšiu ľahostajnosť väčšiny európskych kresťanov.

Ľahostajnosť dnešného človeka, dokonca tá pestovaná neveští nič dobrého. Pre našu ľahostajnosť hynie naša viera, hynie dôstojnosť kresťana. Hynie dôstojnosť muža, dôstojnosť ženy, dôstojnosť rodiny. Ľudia, ktorí toto narúšajú, robia to pod rúškom ľudských práv a pod rúškom antidiskriminácie. Tak veľmi zneužitý pojmy. A my sme k tomu veľmi, veľmi ľahostajní. Nám to vôbec neprekáža.

Milí bratia a sestry, keď ďakujeme Bohu za našich vierozvestcov svätého Cyrila Metoda, ktorí nám odovzdali dar viery, uvedomme si, čo všetko niekedy treba pre zachovanie tohto daru vytrpieť. Ak nebudeme ľahostajní k vážnym veciam, budeme môcť vyznávať vieru bez prenasledovania a bez utrpenia. Ak podľahneme ľahostajnosti, tí čo si budú chcieť dar viery zachovať, budú musieť veľa vytrpieť. Uvedomme si, naša

